

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 302/2016
29.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног С.Ј., због кривичног дела шумске крађе у саизвршилаштву из члана 275. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката З.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.224/14 од 01.10.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 295/15 од 24.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.224/14 од 01.10.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 295/15 од 24.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К бр.224/14 од 01.10.2015. године окривљени С.Ј. и Б.Х. оглашени су кривим због извршења продуженог кривичног дела шумске крађе у саизвршилаштву из члана 275. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ па је окривљени С.Ј. осуђен на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде и одређено да ако окривљени новчану казну не плати у одређеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора док је окривљени Б.Х. осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом окривљени С.Ј. и окривљени Б.Х. обавезани су да суду плате на име паушала износ од по 5.000,00 динара, док је окривљени Б.Х. обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 18.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а на основу члана 87. став 1. КЗ, према окривљенима С.Ј. и Б.Х. изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе описаних у изреци пресуде, док је оштећено Шумско газдинство „Т.“ са седиштем у К. упућено да имовинско правни захтев остварује у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 295/15 од 24.12.2015. године делимичним уважавањем жалбе Основног јавног тужиоца у Куршумлији преиначена је пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.224/14 од 01.10.2015. године у делу одлуке о изреченој мери безбедности одузимања предмета на тај начин што је наведена мера поред предмета за које је изречена првостепеном пресудом изречена и за трактор ... број мотора ... и WIN број шасије број ..., док су у непреиначном делу одбијене као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Куршумлији и бранилаца окривљеног С.Ј. и окривљеног Б.Х. и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији К бр.224/14 од 01.10.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ј., адвокат З.Л., без навођења законског основа, док из образложења произилази да је захтев поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одраго седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј. је неоснован.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведено је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**